

สารคดีห้องเที่ยว

สมหมาย วงศ์วิทยากร

สวัสดี... อัมพวา ||พับเดินสวนนก||



อัมพวา เป็นอำเภอหนึ่งของจังหวัดสมุทรสงคราม จังหวัดที่เล็กที่สุดในประเทศไทย มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ 170 ตารางกิโลเมตร มีประชากรประมาณ 56,000 คน ความเป็นอยู่ของประชาชนชาวอัมพวา เป็นลักษณะทุนนรินห้าดีอี ตั้งบ้านเรือนอยู่ริมฝั่งแม่น้ำแม่กลอง ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของทุ่มขันโน่ราษฎร์ที่ตั้งถิ่นฐานอยู่ริมแม่น้ำ

ทุ่มขันอัมพ瓦ในอดีตตั้งอยู่ริมฝั่งแม่กลอง บริเวณสองฝั่งคลองอัมพวา ซึ่งเป็นพื้นที่ตอนบนของจังหวัดสมุทรสงครามคือ เขตอำเภออัมพวา และพื้นที่บางส่วนของอำเภอบางคนทีในปัจจุบัน ดินแดนดินนี้เดิมเรียกว่า “॥บางบางช้าง” เป็นชุมชนเล็กๆ ที่มีความเจริญด้านเกษตรกรรมและการค้าขาย ซึ่งมีหลักฐานให้เชื่อว่า ถิ่นนี้เป็นทุ่มขันที่เจริญรุ่งเรืองมาตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา เพราะมีเจ้าอาวาสวัดในสมัยสมเด็จพระเจ้าปราสาททอง ที่แขวงบางข้างมีตลาดค้าขายเรียกว่า “ตลาดบางช้าง” มีนายตลาด (เจ้าของ) เป็นสตรีชื่อ “น้อย” มีบรรดาศักดิ์เป็น “หัวแพ้แพ้” เป็นคนในตระกูลเศรษฐีบางข้าง ซึ่งต่อมาตระกูลดังกล่าวได้รับการสถาปนาเป็นราชบุกุล “ณ บางข้าง” และ ณ ถิ่นนี้มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์และราชวงศ์เจ้าอาวาสเป็นอย่างมาก

ในปีพุทธศักราช 2310 สมัยกรุงศรีอยุธยาตอนปลาย สมัยพระเจ้าเอกทศน์โปรดเกล้าฯ ให้นายทองด้วงซึ่งเข้ารับราชการ มาด้วยแต่สมัยแห่งนั้นสมเด็จพระเจ้าอุทุมพร เป็นหลวงยกกระบัดร เมืองราชบุรี ซึ่งเป็นเมืองจัตวาขึ้นตรงกรุงศรีอยุธยา ต่อมาได้ แต่งงานกับคุณนาค บุตรีเศรษฐีบางห้าง และได้ย้ายที่อยู่ไปพำนักระยูทั้งวัดจุฬามณี ต่อมาเกิดไฟไหม้บ้าน จึงย้ายไปอยู่ที่หลัง วัดอัมพันเจดียารามได้ประมาณ 3 ปี

ปีพุทธศักราช 2310 กรุงศรีอยุธยาเสียแก่พม่า กรุงเทพ ถูกพม่าเผาทำลายเสียหายมาก และจับคนไทยไปเป็นเชลยจำนวนมาก ไม่น้อยหลวงยกกระบัดรจึงอพยพครอบครัวเข้าไปอยู่ในป่าลึก ซึ่งในระยะนี้ท่านแก้ว (สมเด็จกรมพระศรีสุดารักษ์) พี่สาวของ หลวงยกกระบัดรได้คลอดอิดิດ ตั้งชื่อว่า บุญรอด ซึ่งต่อมาได้รับ การสถาปนาเป็น สมเด็จพระศรีสุริเยนทรรามราชนีนาถ ในรัชกาลที่ 2 ครั้นเมื่อพระยาขาวปราการ (พระยาดาภสิน) ได้ทราบความกำลังเข้าต่อสู้จนชนะศึกขับไล่พม่าออกไปจากพระนคร หมวดแล้ว และได้ปราบดากิเมกะขึ้นเป็นกษัตริย์ทรงพระนาม สมเด็จพระเจ้าดาภสิน หลวงยกกระบัดรจึงได้อพยพครอบครัว กลับบางข้างกุมล่าเนาเดิม

ในช่วงระยะเวลาอีก คุณนาคก็คลอดบุตรคนที่ 4 เป็นชายชื่อฉิม (พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย) ที่บ้าน หลังวัดอัมพันเจดียาราม ซึ่งก็คือบริเวณอุทยาน ร.2 ในปัจจุบัน หลังจากนั้นหลวงยกกระบัดรก็ได้เข้ารับราชการอีกครั้งในแผ่นดิน สมเด็จพระเจ้าตากสิน โดยได้รับพระราขทานบรรดาศักดิ์เป็น พระราชนรินทร์ เจ้ากรมพระดำรงวนอกขวา มีความเจริญก้าวหน้า ในชีวิตราชการเป็นพระยาอภัยรัตนฤทธิ์ พระยาขมราชาฯ ที่ สมุหนายกเจ้าพระยาจักรี และในที่สุดได้รับการสถาปนาเป็น เจ้าพระยามหาษัชติรักษ์ มีเครื่องยศคงอย่างเจ้าต่างกรม และได้ ปราบดาวนี้เป็น สมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก ปฐุมกษัตริย์ ราชวงศ์จักรีในเวลาต่อมา คุณนาคภรรยาได้รับการสถาปนาขึ้นเป็น สมเด็จพระอมรินทราบรมราชย์ คุณสันมารดาคุณนาคได้รับการ สถาปนาขึ้นเป็นสมเด็จพระรูปศิริสภากัณฑ์มหาဏนารี

แต่เนื่องจากสมเด็จพระอมรินทราบรมราชย์ทรงเป็นคนเพี้ยบ้าน บางห้าง จึงมีพระประยูรญาติไกลัดจำนวนไม่น้อยประจำบ้านอาชีพ ทำสวนต่างๆ อยู่ที่บ้านห้าง และเมื่อได้รับการสถาปนาเป็นสมเด็จ พระอมรินทราบรมราชย์ท่านจึงนับญาติเป็นราชนิฤบุรีห้างข้างด้วย และท่านทรงเสด็จเยี่ยมพระประยูรญาติเสมอๆ แผ่นดินลินนี้



วัดอัมพันเจดียาราม จังหวัดสมุทรสงคราม

จึงมีคำเรียกว่า สวนนอก คือสวนบ้านนอกที่เป็นวงศ์ชาวนิกุล บางข้าง สวนบางกอก (ฝั่งธนบุรี) ซึ่งเป็นสวนของเจ้านายในราชวงศ์ จักรี เรียกว่า สวนใน และให้เรียกกันมาจนถึงสมัยรัชกาลที่ 4 จึงเลิกไป

คำว่า อัมพวัน นั้นแปลว่า ป่ามะม่วง เพราะแต่เดิมนั้น ทางบางข้าง เป็นแหล่งที่มีความเจริญทางด้านเกษตรกรรม อาจมีต้นมะม่วงหรือสวนมะม่วงอยู่มาก จึงนำมาเป็นชื่อของคลอง และชื่อของอำเภอเพื่อบอกลักษณะดังเดิมของพื้นที่แห่งนี้

วันนั้นพากเราคนละเพื่อนเดินทางท่องเที่ยว เนื่องจากสตาร์ท เพื่อไปลับผ้าแผ่นดินอัมพวัน เพื่อย้อนรำลึกประวัติศาสตร์ ซึ่งขึ้นชื่อ ธรรมชาติที่สวยงามและеспสุขกับศิลปกรรม สถาปัตยกรรม แบบโบราณที่สวยงามของวัดวาอารามในแหล่งที่อุดมสมบูรณ์ จากสถานที่นั้นเดิมคือบริเวณสีแยก “พุกสាក” รอยต่อของเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร กับตำบลอ้อมน้ำดย อำเภอกระหุ่ม จังหวัดสมุทรสาคร

นาฬิกาบอกเวลา 9.30 น. ตรงรดยนต์ที่ก่อเรียงรายริมถนน เริ่มล้อมบุนไしปตามถนนสายเกย์มผ่านกระทุ่มแนวออมหน้าย ไปสุดถนนสายเกย์ม ขึ้นสะพานต่างระดับเดี้ยวขาเข้าถนน ทางหลวงหมายเลข 35 ถนนพระราม 2 (ธนบุรี - ปากท่อ) ขับตามหลังกันไปแบบสายๆ ถึงหลักกิโลเมตรที่ 63 เปิดไฟขิดข้ายเข้าเส้นทางคุ่นนานต่างระดับมุ่งสู่ดัวเมืองสมุทรสงคราม ถึงสีแยกแรกเดี้ยวขา แล้วไปเดี้ยวขาข้ามทางรถไฟที่ตลาดร่มทุบ (สถานีรถไฟแม่กลอง) ผ่านกำแพงวัดเพชรสมุทร ทุกคน ในรถประเมนมือให้วาหลงฟ้อวัดบ้านแหลมเพื่อแสดงความนับถือ และขอพร เพราะพากเราไม่มีโปรแกรมจะแววนี้สการหลวงพ่อ เพราะพากเรามากทราบให้วาหลวงพ่อภัณฑ์ปลายครั้งอยู่แล้ว

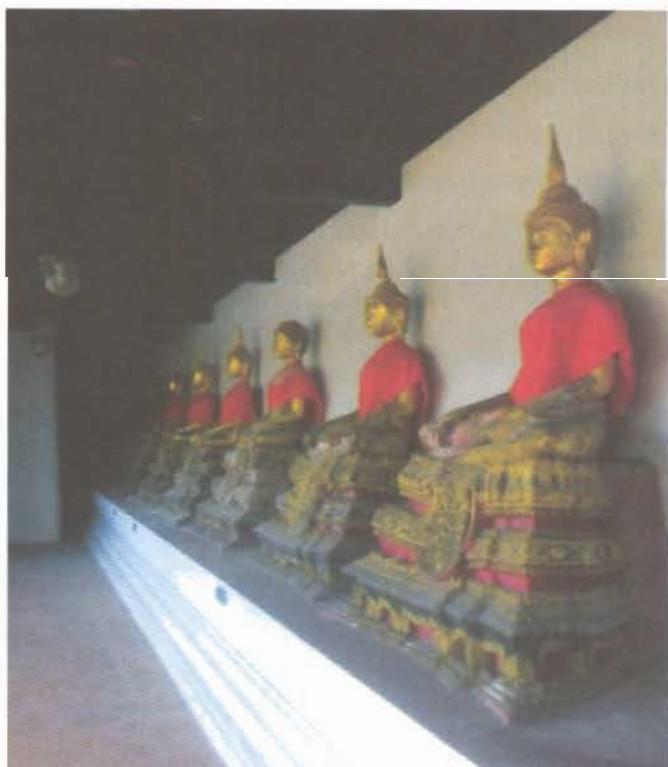
เดี้ยวขาเข้ากรัง นี่สถานแห่งไฟแดงเข้าหน้าที่เข้าถนน เดี้ยวขา วิ่งตรงไปประมาณ 6 กิโลเมตร ถึงสามแยกอัมพวัน ขิดข้ายเข้าเขตอัมพวัน วิ่งตรงผ่านตลาดอัมพวัน ข้ามสะพานคลองอัมพวันหรือสะพานเดชาดิศราไปเล็กน้อย เดี้ยวขาเข้าประตูวัดอัมพวันเจติaram ก่อนเวลาเที่ยงกลางจอดรถของที่นี่ จึงมีที่วางสำหรับพากเราได้แบบง่ายดาย

ครับ...เป้าประสงค์ของพากเราที่บันนี้คือ ขมอุทยาน ร.2 ให้วาพระและชมโบราณสถาน โบราณวัดดูวัดอัมพวันเจติaram และเที่ยวกันที่ตลาดน้ำอัมพวัน ซึ่งเป็นสถานที่ท่องเที่ยวยอดนิยมของจังหวัดสมุทรสงคราม

พากเราไปถึงจุดหมายคือ ตลาดน้ำยามเย็นอัมพวันและวัดอัมพวันเจติaram ไม่นานสังเกตดูจะเห็นมีรถร้าและผู้คนเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ส่วนหนึ่งเป็นของพ่อค้าแม่ค้านำสินค้ามาบริการนักท่องเที่ยว และอีกส่วนใหญ่จะเป็นผู้เดินทางมาท่องเที่ยวตลาดน้ำอัมพวัน นอกจากนั้นชาวไทยแล้ว มีกรุ๊ปทัวร์ชาวจีน จำนวนมากพอๆ กับนักท่องเที่ยวชาวไทย ส่วนฝรั่งหรือคนญี่ปุ่น มีบ้างประปราย ไม่แน่เมื่อถึงเวลาตลาดเปิดอาจมีเพิ่มมากขึ้น ไม่แน่ก็ได้ เพราะตลาดแห่งนี้จะเปิดบริการเต็มรูปแบบตั้งแต่เวลา 15.00 น. ถึงเวลา 22.00 น. ทุกวัน

พากเราจึงใช้เวลาที่เหลืออยู่ก่อนถึงเวลาตลาดเปิดไปไหว้พระและเดินชมวัดอัมพวันเจติaram กันก่อน สิ่งแรกคือ ไปเคารพพระบรมรูปรักษาการที่ 2 เพื่อแสดงความนับถือและเพื่อความเป็นสิริมงคลแก่ตนที่แท่นประดิษฐานพระบรมรูปไปแล้ว พระอุโบสถด้านหน้าพระวิหาร แล้วจึงเข้าไปกราบพระประธานในอุโบสถ

วัดอัมพวันเจติaramอยู่ติดกับอุทยาน ร.2 เป็นวัดของราชินิกุลบำบัด ลั้นนิษฐานว่าสร้างขึ้นในสมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก หลังวัดแห่งนี้เคยเป็นนิวาสสถานของหลวงยกพระบัตร (พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก) และคุณนาด (สมเด็จพระอมรินทรามาตย์ พระบรมราชชนนีในรัชกาลที่ 1) ซึ่งมีเรื่องเล่าว่า เดิมที่หลวงยกพระบัตรและคุณนาด



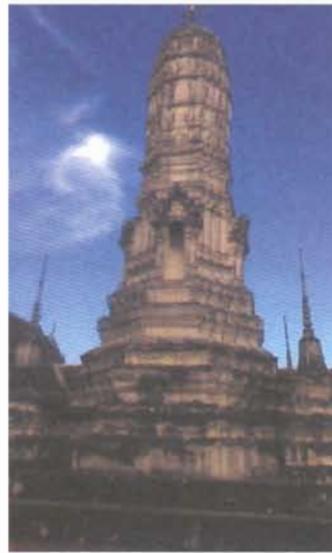
พระเบี้ยงคด



บริเวณด้านหน้าพระวิหาร



บรรยายการรอบๆ อุบลสัก



พระปรางค์อยู่ในบริเวณพระวิหาร



มุนหนึ่งภายในพระวิหาร

มีนิเวศสถานอยู่ทางทิศเหนือของวัดจุฬามณี อยู่ม้วานหนึ่ง ขนาดที่ทั้งสองพระองค์ถือศิลปะอยู่ทิศตะวันตกด้านหน้า ใจเดพลงในหมู่บ้าน จนเลียหายทั้งหมด จึงตัดสินใจย้ายบ้านไปปลูกใหม่ที่ริมคลอง อัมพวา บริเวณที่เป็นวัดอัมพวนเจติยารามในปัจจุบัน และ สถานที่แห่งนี้เป็นสถานที่พระราชสมภพของพระบาท สมเด็จพระพุทธ浩เกศหล้านภาลัย คือบริเวณพระปรางค์ของ วัดอัมพวนเจติยาราม

วัดนี้เดิมเรียกว่า วัดอัมพวา ต่อมาพระบาท สมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัวได้พระราชทานนามใหม่ว่า วัดอัมพวนเจติยาราม มีความหมายว่า วัดที่มีเจดีย์และมี สวนมะม่วงเป็นที่รื่นรมย์และเงยมสำราญ น่าเคารพนุช่า เป็น วัดดั้งเดิมที่ชาวบ้านกุศ โดยสมเด็จพระรูปศรีสุภาคย์มนahanคนที่ (ล้าน) พระชนนีในสมเด็จพระออมรินทรามาด้วยได้ทรงทราบรวม ประประยุรญาติร่วมกับสร้างขึ้น

ต่อมาในสมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว โปรดเกล้าฯ ให้มีการบูรณะซ่อมแซมครั้งใหญ่ และทรงสร้าง พระปรางค์ เป็นที่บรรจุพระบรมสารีริกธาตุ พระบรมสารีริก บางส่วนของพระบาทสมเด็จพระพุทธ浩เกศหล้านภาลัย พระบรมนัก และทรงสร้างพระวิหารและพระที่นั่งทรงธรรมขึ้นอีกด้วย

ภายในอุบลสัก มีพระประถานปางมารวิชัยประดิษฐาน อยู่บนฐานหินทรายสูงส่ง บนฐานขึ้นล่างมีครุศาลาและพระพุทธรูป อีกองค์หนึ่ง มีความสวยงามมาก หลังจากครบพระแล้วพากษา ก็แยกย้ายกันไปเดินเขมจิตตกรรมฝาผนังในอุบลสัก ซึ่งเป็นจิตตกรรม ฝาผนังที่สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาสยามราชนกุมาธิทรงโปรดเกล้าฯ ให้เขียนขึ้นตามแบบสมัยกรุงรัตนโกสินทร์เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับ พระราชน婆ติ พะนาทสมเด็จพระพุทธ浩เกศหล้านภาลัย และ เรื่องราวเกี่ยวกับบทพระราชนิพนธ์ของพระองค์ เรื่องสังข์ทอง



จิตตกรรมฝาผนังในอุบลสัก



พระประโคนในอุโบสถ

ไกรทอง อิเหนา และเรื่องคาวี ภาพเทวตา ภาพมนุษย์ ภาพสถาปัตยกรรม ภาพแม่น้ำลำคลอง ภาพดันไม้ ภาพภูเขา ภาพสัตว์ และพาหนะ โดยสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงลงฝีพระหัตถ์เป็นปูมในการวาดภาพจิตกรรมซึ่งเป็นภาพจิตกรรมบริเวณผนังระหว่างขอบประตูด้านล่าง ซึ่งเป็นภาพการเด็จบราขดำเนินเลี้ยบพระนคร โดยกระบวนการพยัญชาตราชทางสุดลมารค โดยสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงลงฝีพระหัตถ์ พระพักตร์ของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชหล้านมาลัย หน้าห้อง กล่อง และดันไม้ข้างป้อมริมกำแพง ทุกห้อง ภาพมีความสวยงามและวิจิตรด้วยการตามาก

ออกจากอุโบสถ เดินไปพระวิหารซึ่งอยู่ด้านหลังอุโบสถ ซึ่งสร้างขึ้นในสมัยรัชกาลที่ 3 ภายในพระวิหารมีสิ่งที่น่าสนใจคือ พระพุทธรูปปางไสยาสน์องค์ใหญ่ ยาว 19 ศอก และรอบพระเมี้ยงพระวิหารมีพระพุทธรูปปูนจำนวนมาก 52 องค์ และสิ่งที่น่าจะเป็นไฮไลท์ภายในบริเวณพระวิหารคือ พระปรางค์ ซึ่งถือว่าสำคัญมากอย่างหนึ่ง เพราะพระบาทสมเด็จนั่งเก้าเจ้าอยู่หัวได้โปรดเกล้าฯ ให้สร้างขึ้นเพื่อบรรจุพระบรมศรีรังสรรค และบรมอธิ

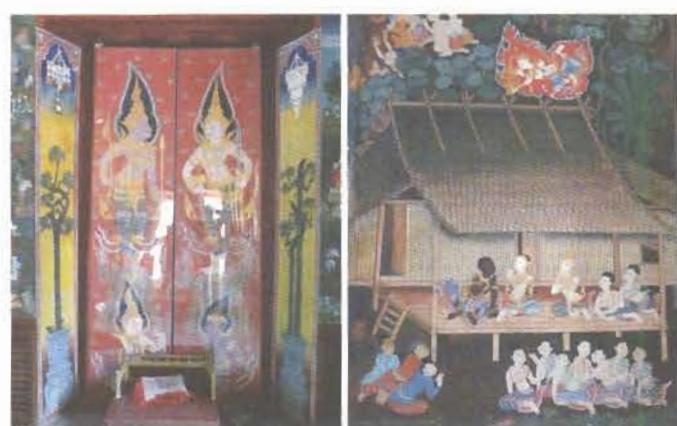


พระบรมรูป/พระบรมเด็จพระปุทธเจ้าหล้านมาลัย บริเวณหน้าวิหาร

บางส่วนของพระบรมขนก (๑.๒) มีลักษณะก่ออิฐถือปูน มีวิหารคดล้อมรอบขององค์พระปรางค์ ยื่นมุนไม้ยี่สิบ เป็นฐานสิงห์ช้อนกันเป็นชั้นๆ เรือนธาตุมีชั้มทั้งสี่ด้าน บริเวณมุนปรงค์มีเจดีย์มุนยื่อมุนไม้ลับสอง ศิลปะรัตนโกสินทร์สวยงามมาก

นอกจากความสวยงามในศิลปะ และสถาปัตยกรรมจากอุโบสถ พระปรางค์แล้ว ที่วัดแห่งนี้ยังมีสิ่งที่คุณค่าทางศิลปะและประวัติศาสตร์อีกหลายอย่าง เช่น พระตำหนักกุฎិใหญ่ และพระที่นั่งทรงธรรมให้ได้สัมผัส ได้เรียนรู้อย่างมีคุณค่า แต่สำหรับพวกเราต้องจำกัดเวลาเพราะ การท่องเที่ยวที่นี่พวกเราท่องเที่ยวแบบไปกลับภายใน 1 วัน ออกจากวิหารเวลาบ่าย 2 โมงกว่านาฬิกา ใกล้เวลาตลาดยามเย็นอันพากเพียบ เปิดแล้ว (ความจริงเปิดขายอยู่ตั้งแต่เช้าแล้ว) จึงพากันเดินเตร่ไปทางท้ายวัดริมแม่น้ำแม่กลอง ซึ่งเป็นชุมชนริมคลองและเป็นตลาดยามเย็น

ตลาดยามเย็นอันพากเพียบ เดิมที่เคยหลังเป็นสมัยกรุงศรีอยุธยาตอนปลาย ชุมชนริมน้ำแห่งนี้มีความเจริญทางด้านกิจกรรมและการค้าขายเรียกว่า แขวงบางข้าง และมีตลาดค้าขายอยู่แล้ว เรียกว่า ตลาดบางข้าง แต่ต่อมาราดแห่งนี้ได้ซบเซาลงด้วยสาเหตุความเจริญทางด้านคมนาคม และความเป็นอยู่ของชุมชนหรือเกิดปัญหาอะไรขึ้นทำให้ตลาดเงียบเหงาไปนานหลายสิบปี จนกระทั่งปีพุทธศักราช ๒๕๔๗ ทางเทศบาลตำบลอัมพวา และชาวชุมชนริมน้ำในท้องถิ่นได้ฟื้นฟูตลาดบางข้างหรือตลาดน้ำอัมพวานามาอีกครั้งหนึ่ง โดยมีเป้าประสงค์เพื่อนำรัฐบาล ความเป็นอยู่ของชุมชนริมน้ำที่มีประวัติศาสตร์อันยาวนานมาตั้งแต่สมัยอยุธยา โดยให้เชื่อมตลาดว่า “ตลาดน้ำอัมพวา” และพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวบนบกและทางน้ำ จนเป็นที่ยอมรับของนักท่องเที่ยวทั้งในประเทศและต่างประเทศ เป็นที่รู้จักไปทั่วโลก ซึ่งในปัจจุบันนักท่องเที่ยวจะรู้จักในนาม “ตลาดน้ำอัมพวา”



จิตกรรมผ้าผนังในอุโบสถ



บรรยากาศยามเย็นที่ตลาดน้ำอัมพวา



อาหารซีฟู้ดและที่นั่งรับประทานอาหารริมฝั่งคลอง

ตลาดน้ำอัมพวา มีเสน่ห์ที่รองรับความเจริญรุ่งเรืองในอดีตที่เคยเป็นแหล่งค้าขาย เป็นศูนย์กลางการค้าคมชื่นยังคงปราภูให้เห็นชัดเจนในปัจจุบัน ตลาดแห่งนี้เป็นตลาดใหญ่มากแห่งหนึ่งที่มีทั้งการซื้อขายบนบก และการค้าขายในล่องเรือ และมีสินค้าสารพัดอย่างไว้บริการนักท่องเที่ยวอย่างจุใจ ตลาดแห่งนี้จะคึกคักมากในวันศุกร์ วันเสาร์ วันอาทิตย์ และวันนักขัตฤกษ์ ในเวลาป่ายเย็น และเวลาเพลบค่ำ บนบกตั้งแต่ท้ายวัดอัมพวนเจดียารามขึ้นมือตลอดริมคลองทั้งสองฝั่ง เดินไปด้วยร้านรวงสารพัดสินค้า ทั้งอาหารการกิน เครื่องมุงห่ม สิ่งของเครื่องใช้ อุปกรณ์การเกษตร กีฬา ดนตรี และของเด็กเล่นในพื้นที่ยว่าไอลหลายร้อยเมตร น่าเดินทางดื่นใจ

ในคลองอัมพวา จะมีพ่อค้าแม่ค้าพายเรือขายอาหาร และเครื่องดื่มสารพัดอย่างให้นักท่องเที่ยวได้เลือกลิ้มชิมรสเส่นกัน จะปั้งย่างซีฟู้ด ก๋วยเตี๋ยว หอยทอด ก้าแฟปอิสเลี้ยง น้ำผลไม้ปั่น ของหวาน หรือผลไม้จากสวนเลือกันได้อย่างจุใจ ไม่หักกีดันไข่ของแปลง พังเพลง เพราะฯ ฯ จากเสียงตามสายในบรรยากาศสบายๆ ไป แม้จะต้องเบียดเสียดกันบ้าง เพราะมีนักท่องเที่ยวทั้งไทยและต่างชาติมาเที่ยวกันมากจริงๆ นับว่าเป็นการท่องเที่ยวสัมผัสรромชาติดีขนาดบท และวิถีชีวิตริมแม่น้ำของชาวอัมพ瓦หรือคนแวงบางช้างในอดีต ซึ่งเป็นที่น่าประทับใจอย่างยิ่ง



บรรยากาศยามบ่ายบริเวณสะพานข้ามฝั่งคลองอัมพวา

ถ้ารู้สึกเหนื่อยหรือหิวกระหาย ก็หยุดพักชื้ออาหาร เครื่องดื่ม มาสั่งรับประทานบริเวณริมคลองอัมพ瓦ในตลาดน้ำก็ได้ เพราะที่นี่มีจั๊ดสถานที่ไว้บริการอย่างสะดวกสบายตั้งแต่เวลา 15.00 น. - 22.00 น และหากยังไม่อิ่มตามคาดไว้ ก็สามารถพักค้างเพื่อชมตลาดยามรัตติกาล หรือนั่งเรือไปชมทิ่งห้อยที่สวยงามได้ เพราะที่นี่มีทั้งรีสอร์ท สปา และโรมสเตย์ไว้รับบริการจำนวนมากในส่วนราคาที่รับได้

นอกจากตลาดยามเย็นอัมพวา สถานที่ท่องเที่ยวที่เป็นแม่เหล็กดึงดูดนักท่องเที่ยวจากทั่วสารที่ศึกษาและเขียนข้อมูลของฝากคุณภาพตลอดสองฝั่งคลองแล้ว อำเภออัมพวา หรือแวงบางช้าง “สวน悠久” ในอดีตยังมีสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจอีกหลายแห่ง ไว้รอให้ทุกคนไปท่องเที่ยวและดื่มด่ำกับวิถีชีวิตริมแม่น้ำ ชากสวน อันเรียบง่าย สงบร่มเย็น ทั้งสวนและวัด ซึ่งหาดูได้ไม่ง่ายนักในปัจจุบัน

